

کتابچه‌ای بخط قآنی

در پادشاهی میرزا حبیب‌الله قآنی شیرازی در مجلدات بیست و چهار ساله یغما جای جای مطالبی نوشته شده که همه مستند و موثق است. نمیدانم در کدام مجله است که تاریخ وفات قآنی را مرحوم فرهاد میرزا معتمدالدوله بدقت، با تعیین ساعت و روز و ماه و سالش یادداشت کرده است (وفات در سال ۱۲۷۰ هجری قمری) قطعه‌ای از خط او را هم در مجله مینتوان دید، و همچنین شرح حالی که دکتر محمد جعفر محجوب از او نقل فرموده، و دیگر مطالب متفرقه مر بوط بهاین شاعر معروف؛ و باید کسانی که در شرح احوال و اشعار این شاعر تبعیع می‌کنند مجلدات بیست و چهار ساله یغما را از آغاز تا پایان مطالعه فرمایند.

اخیراً اهم کتابچه‌ای از یادداشت‌های قآنی متعلق به یکی از دوستان دانشمند (محمد مشیری) بچنگ افتاده که اعتبار و ارزشی بسیار دارد، و سزاوار است کتابخانه مجلس شورا یا کتابخانه دانشگاه یا کتابخانه آستان قدس این دساله را از صاحب آن خریداری کنند، (اگر صاحب‌شی بفروش راضی شود .)

در این کتابچه قآنی چند قصیده از خود را بخط خود نوشته که بنده را مجال آن نیست که دیوانش را مطالعه کنم و دریابم که آیا این اشعار در دیوانش هم هست یا نه .

دُسْپِدِ اَشْدَنْ مِنْجَنْ

حَرَفَ دَفَنْتُ نَوْلَنْ سَبَقَ فَرَحَمَارْ سَبَقَ
كَمْ بَحْرَجَهْتَ : بَحْرَدَرْ سَبَقَ دَرَزَ فَرَاهْ سَبَقَ طَمَعَتْ كَوْ دَرَزَ مَحْرَبَتْ سَبَقَ هَرَبَ
بَحْرَتْ كَلَدَهْ سَبَقَ هَرَبَدَرْ سَبَقَ عَزَّزَهْ سَبَقَ سَلَذَفَسَنْ عَزَّرَهْ سَبَقَ هَرَبَهْ سَبَقَ
سَكَيَهْ سَخَوَهْ دَلَلَهْ سَعَهْ سَعَهْ جَرَرَهْ زَلَلَهْ بَعَوَهْ زَجَرَهْ لَوَفَارَهْ تَهَوَهْ بَهَهْ زَهَرَهْ
دَوَسَلَهْ بَهَهْ زَهَهْ بَهَهْ سَرَهْ سَرَهْ بَهَهْ سَرَهْ بَهَهْ بَهَهْ بَهَهْ بَهَهْ بَهَهْ بَهَهْ

بِسْمِ اَرْنَهْ شَهْرَهْ دَرْبَ اَدَلَهْ دَرْبَ اَدَلَهْ بَرْ بَعَيَهْ دَرْ بَعَيَهْ

بَسَسَ اَنْجَلَهْ سَادَهْ بَهَهْ بَهَهْ بَهَهْ بَهَهْ

قسمت‌های دیگر این یاداشت‌گوناگون است، بیشتر در قواعد حساب و هندسه که علاوه بر شاعر را به ریاضیات حکایت می‌کند، و دیگر قطعاتی از نظم و نثر عربی است و دیگر نشانه‌های تلکراف مدرس و از این گونه مباحث تفنتی.

برای نمونه چند قسمت از این کتابیجه را گراور می‌کند که بینندگان را حظ‌بصیری باشد، زیرا خط قآنی بسیار پخته و زیباست چنانکه یافمای جندقی معاصر او هم درزیبائی و پختگی خط استادی مسلم است ، و گویا شاعران و بزرگان عصر قاجاریه خوبی خط را از فضایل اساسی می‌شمردند (غیر از سروش اصفهانی که خطش ناخوانایوده است).

اشعاری از قاآنی که درین کتابچه است استنساخ شده، اما مجالی میخواهد که این قصاید با قصایدی، که در دیوانش چاپ شده است مقابله شود و اگر در دیوانش نباشد در سال آینده مجله یافما (اگر مجله باشد) چاپ رسد.

بایدا شاره کرد که در بعضی از صفحات این کتابچه که سفیدمانده دیگر انهم باداشت هائی دارد که ممکن است نقل آنها بی ارزش نباشد.

الا رما طبعي و قبین رکنه بحث الارها طبعي والجمه آخر الدر مبنی خواص العدد بر البراهين والمعيس
ومجمع خواص العدد المركبة بر البراهين بمن المقدمة المثلثة او يرجح اليها دلایل بحسبیه من خواص العدد
بحث عن هذه المقدمة

هز اضطرع مصدره المقدمة بحسب اذ وضعي للغه ويفيد در اصل ضميره براوه الوجه دا اجهاد يكون در كل فقرة
در مقدمة المقدمة تكون ذلك المقدمة الموضع بقیاس الميم على تأكيد المقدمة فهر فربته فضفكته لامنة المقدمة منه
اثنان لامنة الا صدر الا الاش بر تلك المقدمة وقررتها بفضفكته كتبية العرسان المقدمة مدد بفضفكته
او اصر الا المصنف كما ذلك وقررتها كتبة اثنين ابا ائمه كتبة اسني عشر ابا ائمه بغير مدد او اصر وقررتها عکسها
عنوان وقررتها ملامه زراع المقامات كتبة العبدین ابو الاوصین مدد وهر شاعر بهکسر المددة برابع و معه لامنه
والمراء بضم عين افراده بحسبه او لغتها بعض خبر بحسبها في بعض دا هولدر اما صحاح اکبر او صحاح دکور او هرست
بعضها وبعض کان احتمل فرقه المقدمة واما تحریرها ففي حسنة فهر الموضع على فرار فرقه لمجرد افراده
مثل الفرقه بباب ، الکت فرقه بباب الحج ، برابع داروه ، بایجه ، فرقه بباب الاول مدد ، وهر فرقه بباب رقة
ضریب المثلثة دا الایم بحصل اس عشر وهر فرقه بباب المقدمة فرقه بباب فرقه فرقه بباب فرقه
احادره مثل اخر عشره و مدد ، وسته فرقه المقدمة فرقه بباب المثلثة دا الکت فرقه بباب المقدمة المثلثه
وهر فرقه بباب المثلثه دا هنر وهر فرقه بباب المثلثه باینه دا حاصل من فرقه اهده دا اکثر مدد ، خاس وهر فرقه المقدمة
او المقدمة باینه فرقه باینه مثل المقدمة کجا داروه ، دا هنر المکروان فرقه فرقه بباب المقدمة دا هنر عشره
مع فرقه بباب المکروان فرقه بباب المقدمة دا هنر عشر خارج فرقه بباب المقدمة دا هنر داروه بایجه ظاهر
وهر فرقه بباب المکروان فرقه بباب المقدمة دا هنر المقدمة باینه دا هنر فرقه بباب المقدمة دا هنر عشره

دہنیان بحوم

بحوزه فیضت اول ایج دکر دو مرثیه دکر خزین فیضت و خضرم را بمحب طلب کنیده داوین
 آنکه در بعضی جاه حماکت است دلش دکر دست عرض هفت آب محبت نایاب مسجد ۲ بمحب طلب
 آب محب طلب خوبی است آب محب طلب غریب دلش دکر در نیزه زنی فیضت آب محبت نایاب
 احاطه کنند آب محب طلب خوبی است غریب آرا احاطه طلب خود افع مبنایه هر یعنی ده بیان
 نیزه هفت چه بیوب رایح شدیده در آن نادر الواقع است ایج دکر های فیضی فیضم آب محب طلب
 آب کور فرمصوی است و در سر فیضی در دنیا و قشت و آنرا اب محب سفیه مسقیون کنیده آب مید ترین پرورد
 داعظم ذر چنان بمحب نیفیست و فیضت دنی مبنایه اور دادا فرقیها و آنچه از همان بمحب سفیه در دنیا ایه
 کنند و آنرا دریای اند طولی خواهد شد آف دکر معمقاره دری از محب نیفیست و دنی مبنایه اور دادا و دیده
 آه مر مرا آغ بحرب و آزاق دکر بمحب متصب میگردند آنها بمحب زده دنیا و جم است آب محب کار
 دنیا و دنیان بمحب ن دفعت است آب محب قلم میگیری آنها دفرقی دفعت است آنکه در طرف پنجه دنیا
 فرایح دکرست اول در طبیه دکری هست و آنرا کور فرمیلی فیضی نایاب نزد کنیده آب کور فرم حججون
 آنها کور فرم با فین دایس و دکر فرم کار نیافری میگردند لذلک دکر رججه هر آنها ندازند و دیگری هم
 قزوین و دیگرین آنها نیافری میگردند
 بالله - بالسنا - ذالماحة